

Čís. 630.

V tom, že bylo vinou obhájcovy kanceláře opomenuto podati včas opravný prostředek, nelze spatřovati neodvratitelnou okolnost ve smyslu § 364 čís. 1 tr. ř.

(Rozh. ze dne 6. prosince 1921, N II 54/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání žádost obžalované za navrácení v předešlý stav pro zmeškání lhůty k ohlášení zmateční stížnosti do rozsudku lichevního soudu při zemském soudu v Opavě ze dne 30. srpna 1921.

Důvody:

Dle § 364 čís. 1 tr. ř. jest prvním předpokladem navrácení v předešlý stav pro zmeškanou lhůtu, že žadateli pro neodvratitelné okolnosti bez zavinění jeho nebo jeho zástupce bylo znemožněno lhůtu dodržeti. Tomuto požadavku v daném případě není vyhověno již dle obsahu žádosti samé. Žadatelka uvádí, že sice v advokátní kanceláři jejího obhájce ohlášení zmateční stížnosti v poslední den lhůty bylo sepsáno a vyhotoveno, že však onoho dne nebylo vypraveno, zůstavši ležeti v advokátní kanceláři. To však se mohlo státi toliko zaviněním zřízců kanceláře té, ježto nelze upříti, že při náležité bedlivosti a pozornosti personálu kanceláře by se tak nebylo stalo. Ze zavinění to stihá manipulační personál kanceláře a nikoli snad obhájce samého, na věci ničeho nemění — ač ani tu nelze tvrditi, že ho pražádná vina nestihá, neboť mohl vypravení podání toho, zvláště když se jednalo o poslední den lhůty, i přes jiné zaměstnání věnovati pozornost —, neboť obhájce zodpovídá za zavinění svého kancelářského personálu.

Čís. 631.

Obmezování osobní svobody (§ 93 tr. zák.) jest dokonáno tím, že byla odňata možnost, místo opustiti.

Při uzavření v místnosti stačí i zcela krátce trvajícím omezení svobody, jen když není zcela pomíjejícím.

(Rozh. ze dne 9. prosince 1921, Kr I 125/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalované do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 2. prosince 1920, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem dle § 93 tr. zák.

Důvody:

Dovolávajíc se číselně důvodů zmatečnosti čís. 5, 9 b) a 10 § 281 tr. ř., uplatňuje stížnost ve směru zločinu dle § 93 tr. zák. především, že prý není zjištěn a prokázán zlý úmysl obžalované. Než nalézací soud zjišťuje